

אתר תנועת אריאל – מאגר הפעולות והצ'ופרים

סיפור – הפאזל:

מדען אחד ישב ועבד, כשלתע ניגש אליו בנו בן השבע, נחוש לעזור לו בעבודתו. המדען, עצבני בגלל ההפרעה, ניסה לבקש מבנו שילך למקום אחר, אך כשראה שזה לא הולך, חיפש משהו שיוכל לספק לילד תעסוקה. הוא תלש מאיזו חוברת דף עם מפת העולם, גזר אותה לחתיכות, ונתן אותן לילד יחד עם גליל נייר דבק. "אתה אוהב פאזלים," הוא אמר, "קח את העולם המפורק ונראה אם אתה יכול לתקנו בכוחות עצמך." המדען חשב שייקח לילד ימים עד שיצליח להרכיב את המפה, אבל כמה שעות לאחר מכן שמע את קולו של הבן קורא לו: "אבא, סיימתי, הצלחתי להרכיב הכול."

בהתחלה לא האמין המדען: "זה לא ייתכן שבגיל שבע יוכל הילד להרכיב מחדש מפה שמימיו לא ראה." אבל הוא הניח את רשימותיו, וניגש לבנו, כשהוא בטוח שהוא הולך לראות עבודה מבולגנת. להפתעתו, המפה הייתה מושלמת וכל החתיכות היו במקומן. "איך עשית את זה?" שאל המדען את בנו, "הרי לא ידעת איך נראה העולם." "אבא," ענה הילד, "אני אומנם לא ידעתי איך נראה העולם, אבל כאשר תלשת את הדף מהחוברת, ראיתי שבצדו השני יש תמונה של אדם. כשנתת לי לתקן את העולם, ניסיתי אבל לא הצלחתי. אז הפכתי את כל החתיכות והתחלתי לתקן את האדם. כשהצלחתי לתקן את האדם, הפכתי את הדף וראיתי שהצלחתי לתקן גם את העולם."

סיפור נוסף שיכול להתאים:

סיפור כוכב הים:

אדם שטייל לאורך חוף הים ראה ממרחק ילדה קטנה צועדת לאורך החוף. הילדה התכופפה, הרימה דבר מה וזרקה אותו לים. הדבר עורר את סקרנותו, והוא צעד לעברה. כשהתקרב, ראה שהיא מרימה כוכבי־ים ומשליכה אותו לים. הוא ניגש אליה ושאל: "מה את עושה, ילדונת?" השיבה לו הילדה: "אני באה הנה בכל יום, צועדת הלוך ושוב על החוף, מרימה כוכבי־ים רבים ככול האפשר ואז מחזירה אותם לים. אם לא אחזיר אותם לים, כוכבי הים יישארו על החול, שם הם אינם יכולים לקבל חמצן – וימותו. וחוף מזה, בכל יום, בשעות הערב המוקדמות, באים הנה אנשים ואוספים את כוכבי־הים. הם לוקחים אותם הביתה ומבשלים אותם במים רותחים. לאחר מכן הם מוכרים את הצדפות לתיירים. אני לא רוצה שכוכבי־הים ימותו."

נדהם, שאל אותה האיש: "אבל, ילדונת, האם אינך מבינה שזו בעיה? את רק ילדה קטנה, ואינך יכולה ללכת יותר מקילומטר וחצי בכל יום. כוכבי־הים מתים על החופים בכל רחבי העולם. אין כל סיכוי שתוכלי להשפיע ולפתור את הבעיה האדירה הזו."

הרימה אליו הילדה את עיניה בתימהון, ולאחר מכן הסתובבה, הרימה כוכבי־ים והשליכה אותו למרחק של כעשרה מטרים לתוך הים. היא הצביעה לעבר הכוכב, הביטה אליו, חייכה ואמרה: "על מצבו של כוכבי־הים הזה דווקא השפעת.י." (סיפור עם)